

zaměstnanců a zaměstnanců svých podniků, jakož i fondů a ústavů jimi spravovaných podle obdoby tohoto zákona.

(2) Neučiní-li tak do jednoho roku od účinnosti tohoto zákona, může u korporací, u nichž byla zřízena podle příslušných předpisů finanční komise, tato komise žádati, aby úřad nadřízený ve věcech samosprávy rozhodl, je-li korporace povinna zmocnění tohoto užítí a v jakém rozsahu je povinna tak učiniti. U korporací, u nichž není zřízena finanční komise, přísluší v případech, že některá z nich by neužila zmocnění jí tímto zákonem daného, toto rozhodnutí nadřízenému úřadu.

§ 29.

U osob uvedených v § 28 náleží příslušným orgánům učiniti opatření podle §§ 17 až 21 jen potud, pokud nejde též o výplatu státních odpočivných nebo zaopatřovacích požitků (§ 20, odst. 1.) nebo odpočivných neb zaopatřovacích požitků učitelských osob na veřejných obecných a občanských školách a pozůstalých vdov (oprávněných družek) po nich; jinak učiní potřebné opatření příslušný orgán státní správy.

Č A S T III.

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ.

§ 30.

(1) Po dobu účinnosti tohoto zákona pozbyvají platnosti veškeré služební a pensijní předpisy i smlouvy tomuto zákonu odporující.

(2) Zákon ze dne 9. června 1922, č. 186 Sb. z. a n. zůstává beze změny v platnosti. Úspěšná opatření podle tohoto zákona provedou pro obor služby sněmovní předsednictva sněmoven ve vlastní pravomoci.

§ 31.

Zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1925 a provede jej vláda.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Malypetr v. r.	Bečka v. r.
Novák v. r.	Dr. Franke v. r.
Habrman v. r.	Šrámek v. r.
Dr. Hodža v. r.	Dr. Dolanský v. r.
Stříbrný v. r.	Udržal v. r.
Dr. Beneš v. r.	Srba v. r.

Dr. Markovič v. r.,
též za ministra Dra Kállaye.

287.

Zákon ze dne 22. prosince 1924,

kterým se částečně mění některé předpisy o odpočivných a zaopatřovacích požitcích civilních státních a některých jiných veřejných zaměstnanců a pozůstalých po těchto zaměstnancích.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Odpočivné požitky státních úředníků, soudců, státních učitelů a státních zaměstnanců náležejících do kategorie zřízenců (podúředníků a zřízenců), dále četnických důstojníků, kterým odpočivné požitky nebyly přiznány podle pravidel platných pro vojeňské gázisty v hodnostních třídách, mužstva a kancelářských zřízenců u četnictva, jichž činná služba skončila před 1. lednem 1925, jakož i zaopatřovací požitky pozůstalých po takovýchto zaměstnancích upraví se podle pensijních základů vyplývajících z aktivních požitků služebních platných dne 1. ledna 1925.

(2) Odpočivné požitky zaměstnanců jmenovaných v odst. 1., kteří za činné služby nepodléhali ustanovením zákona ze dne 7. října 1919, č. 541 Sb. z. a n., nebo ze dne 19. března 1920, č. 186 Sb. z. a n., nebo ze dne 20. prosince 1922, č. 394 Sb. z. a n., jakož i zaopatřovací požitky pozůstalých po takovýchto zaměstnancích, upraveny budou podle tohoto zákona jen pod tou podmínkou, že byly jejich základní odpočivné nebo zaopatřovací požitky upraveny podle zákona ze dne 3. března 1921, č. 99 Sb. z. a n.

(3) Jestliže by nárok na úpravu těchto požitků podle zákona č. 99/1921 Sb. z. a n. vznikl teprve později, budou místo této úpravy upraveny podle tohoto zákona. Pokud by úprava odpočivných nebo zaopatřovacích požitků podle zákona č. 99/1921 Sb. z. a n. mohla býti poskytnuta podle volné úvahy, lze místo ní poskytnouti úpravu podle tohoto zákona.

(4) Odpočivné požitky úředníků a podúředníků majících nárok na úpravu podle odst. 2., kteří vzešli z kategorií podúřednických po případech zřízeneckých, jakož i zaopatřovací požitky pozůstalých po takovýchto úřednících a podúřednících upraví se tak, aby u úředníka nebo podúředníka nečinily méně než u pod-

úředníka nebo zřízence se stejným nebo menším posledním aktivním platem, u pozůstalých po úředníku nebo podúředníku pak, aby nečinily méně než u pozůstalých po takovém podúředníku nebo zřízenci.

§ 2.

(1) U státních zaměstnanců kategorií, jimž byla článkem IV. §§ 1 a 3 zákona ze dne 19. února 1907, č. 34 ř. z., doba služební snížena ze 40 na 35 let, kteří však zemřeli v činné službě nebo odešli do výslužby před účinností řečeného zákona, a u jejich pozůstalých budiž vzata za základ výměry odpočívých a zaopatřovacích požitků procentní sazba stanovená uvedeným zákonným předpisem. U osob ze stavu četnického mužstva a jich pozůstalých budiž pro výpočet odpočívých a zaopatřovacích požitků přepočtena služební doba podle ustanovení § 2 zákona ze dne 29. ledna 1897, č. 42 ř. z., pokud jejich odpočívá a zaopatřovací požitky nejsou již vyměřeny podle tohoto výhodnějšího způsobu.

(2) Stran pensionovaných civilně-státních zaměstnanců systému uherského, majících nárok na úpravu podle § 1, mění a doplňuje se § 11 zák. čl. LXV/1912 takto:

a) Ustanovení § 11 zák. čl. LXV/1912 rozšiřují se na odpočívá a zaopatřovací požitky jmenovaných tam úředníků státních, jakož i všech ostatních kategorií státních úředníků, dále na stejné požitky státních učitelů, dozorců u soudních věznic, státních trestnic, státních polepšoven, jakož i pozůstalých po bývalých zaměstnancích těchto kategorií, pokud tyto požitky nebyly již stanoveny podle § 11 zák. čl. LXV/1912 aneb na základě stejného či jinakého ještě příznivějšího počítání služební doby.

b) U mužstva uniformované civilní bezpečnostní stráže, státní civilní policejní stráže, státních policejních agentů, dále u četnických gážístů bez hodnostní třídy a u četnického mužstva, jakož i u pozůstalých po takovýchto bývalých zaměstnancích buď přepočítána služební doba tím způsobem, že každý úplný skutečný služební rok ztrávený ve službě právě uvedených kategorií zaměstnaneckých se čítá jako služební doba 16 měsíců. Na zlomky roku se při výhodném počítání služební doby tohoto rázu nehledí. Odpočívá pak samo, jakož i základ pro zaopatřovací požitky buďte stanoveny po 10leté započitatelné službě bez přerušení vykonané 40% a za každý další rok až

do 40 celkem započitatelných služebních let 2% započitatelných požitků.

(3) Výhody v odst. 1. a 2. uvedené, buďte přiznány jen na písemnou přihlášku oprávněné osoby podanou nejdéle do 6 měsíců ode dne určeného v prováděcím nařízení.

(4) Předpisy o přepočítání služební doby u mužstva finanční stráže zůstávají se úpravě vyhrazené v § 7 tohoto zákona.

§ 3.

Nejvyšší výměra příspěvků na výchovu stanovená pro jedno dítě částkou 1200 Kč (§ 8, odst. 4. zákona ze dne 17. prosince 1919, č. 2 Sb. z. a n. z roku 1920, § 2, č. 4. vládního nařízení ze dne 8. srpna 1922, č. 247 Sb. z. a n., § 1 vládního nařízení ze dne 8. srpna 1922, č. 248 Sb. z. a n., a § 56 zákona ze dne 4. července 1923, č. 153 Sb. z. a n.) zvyšuje se na roční částku 2400 Kč a nejvyšší výměra sirotčí pense stanovená pro jedno dítě částkou 2000 Kč (§ 9, odst. 1. zákona č. 2/1920 Sb. z. a n., § 2, č. 5. vládního nařízení č. 247/1922 Sb. z. a n., § 1 vládního nařízení č. 248/1922 Sb. z. a n. a § 57 zákona č. 153/1923 Sb. z. a n.) na roční částku 4000 Kč. Toto ustanovení platí nejen pro zvýšení podle tohoto zákona, nýbrž i pro všechny případy, kdy jest vyměřiti příspěvek na výchovu nebo sirotčí pensi podle předpisů zde uvedených.

§ 4.

(1) Dary a přídavky z milosti k odpočívým a zaopatřovacím požitkům povolené započtou se do zvýšení podle tohoto zákona. Toto ustanovení se však netýká darů a přídavek povolených po 1. lednu 1921 za zvláštní zásluhy. O tom, zdali jest tato výjimka dána, rozhoduje ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí.

(2) Přídavky povolené zaměstnancům, kteří odešli do výslužby v roce 1922, s podmínkou, že se sníží v témž poměru, v jakém byly nebo budou následkem zlepšených hospodářských poměrů sníženy celkové požitky aktivních zaměstnanců státních stejné kategorie, nebo všeobecnou úpravou zvýšeny celkové pensijní požitky, dále odpadne-li rodinný příslušník, k němuž se přihlíželo při stanovení tohoto přídavku z milosti, se zrušují. Mají-li tito zaměstnanci vedle toho ještě přídavky uvedené v odst. 1., započtou se tyto přídavky jen potud, pokud zvýšení podle tohoto zákona přesahuje přídavky uvedené v první větě tohoto odstavce.

§ 5.

(1) K odpočivným a zaopatřovacím požitkům vyměřeným podle tohoto zákona náleží na místě dosavadních drahotných přídaveků a mimořádných i nouzových výpomocí jednotné drahotní přídávky a případné přídávky na děti podle ustanovení zákona č. 394/1922 Sb. z. a n.

(2) Poživatelé takto upravených odpočivných a zaopatřovacích požitků, jakož i požitků z jakéhokoliv titulu ze státních prostředků náležejících, které podle tohoto zákona nebudou upraveny, poněvadž přesahují již nejvyšší výměru odpočivných nebo zaopatřovacích požitků státních zaměstnanců nejvyšší hodnostní třídy a jich pozůstalých, jsou povinni platiti ze svého daň z příjmu (§ 13 zákona č. 394/1922 Sb. z. a n.).

§ 6.

Požitky plynoucí z úpravy podle tohoto zákona nepřísluší osobám po případě na osoby, které se zdržují trvale nebo dočasně v cizině. Výjimky může zcela nebo z části povolit ve zvláštních zřetele hodných případech ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí.

§ 7.

(1) Podle zásad tohoto zákona upraví se i odpočivné požitky těch pensionovaných (provisionovaných) zaměstnanců státních úřadů, podniků, ústavů a fondů státních a státem spravovaných a jiných veřejných zaměstnanců placených z fondů státem spravovaných, kteří nespádají pod služební pragmatiku, jakož i persistů drah sestátněných.

(2) Podmínkou této úpravy jest, že zmínění zaměstnanci náležejí ke kategoriím, jimž základní odpočivné požitky byly upraveny podle obdoby zákona č. 99/1921 Sb. z. a n., že činná služba jejich skončila před 1. lednem 1925 a pokud za činné služby nepodléhali pravidlům upravujícím jejich platy podle obdoby zákona č. 541/1919 Sb. z. a n. nebo zákona č. 394/1922 Sb. z. a n., že jejich odpočivné požitky byly upraveny podle obdoby zákona č. 99/1921 Sb. z. a n.

(3) Jestliže by nárok na úpravu těchto požitků podle obdoby zákona č. 99/1921 Sb. z. a n. vznikl teprve později, budou místo této úpravy upraveny podle tohoto zákona. Pokud by úprava odpočivných nebo zaopatřovacích požitků podle obdoby zákona č. 99/1921 Sb. z. a n. mohla býti poskytnuta podle volné úvahy, lze místo ní poskytnouti úpravu podle tohoto zákona.

(4) To platí i pro zaopatřovací požitky pozůstalých po takovýchto zaměstnancích.

(5) Úprava běžných darů z milosti, zastupujících řádné odpočivné a zaopatřovací platy, i drahotných požitků k nim, kterých požívají bývalí zaměstnanci státních a sestátněných drah, jakož i jejich pozůstalí, vyhrazuje se ministerstvu železnic.

(6) Vláda se zmocňuje, aby osobám, jichž se týkají zákony ze dne 3. července 1924, č. 166 a 167 Sb. z. a n., přiznala na místě jednorázové výpomoci podle § 3 těchto zákonů vyšší jednorázovou výpomoc, a to až do výše rozdílu mezi odpočivnými nebo zaopatřovacími požitky, na které mají nárok podle zákonů býv. státu uherského, a mezi požitky, které by jim příslušely za těchže podmínek podle předpisů, platných pro učitele státních škol nebo pro opatrovatelky státních dětských opatroven.

(7) Samostatným duchovním správcům a pomocným kněžím, pokud podle norem dosud platných mají nárok na pensii uhrazovanou aspoň z části z prostředků státních, přísluší mimo základní pensii a to 3000 Kč pro samostatné duchovní správce a 2500 Kč (resp. v Praze a Brně 2600 Kč) pro kněze pomocné, a mimo odvolatelný jednotný drahotní přídavek 4008 Kč pro všechny stejný, také nárok na služební přídávky, jichž nabyli v aktivní službě až do nejvyšší celkové započítatelné výše 2000 Kč, bez ohledu na to, zda vstoupili do pense před účinností zákonů ze dne 28. března 1918, č. 115 ř. z., ze dne 3. února 1920, č. 84 Sb. z. a n., a č. 394/1922 Sb. z. a n., nebo po některém z těchto termínů.

§ 8.

(1) Při použití čl. IV. posledního odstavce zákona č. 2/1920 Sb. z. a n. a obdobných ustanovení o placení pensijních příspěvků zaměstnanci státními, četníky, jakož i zaměstnanci jmenovanými v §§ 17 a 19 zákona č. 394/1922 Sb. z. a n. se nepřihlíží k době připočtené pro vyměření pensijních požitků z titulu civilní neb vojenské služby za světové války.

(2) Článek IX., odst. 1., písmeno c), a odst. 2. zákona č. 2/1920 Sb. z. a n. zní takto:

c) jedna třetina požitků odpočivných neb zaopatřovacích zůstává v každém případě nezkrácena.

Je-li zraněný po skončeném léčení následků úrazu tak bezmocný, že potřebuje cizí péče a ošetřování, odpočivné se vůbec nekrátí. V ostatních případech může ústřední úřad dovoliti, aby se odpočivné krátilo v menší míře

než podle odst. 1., písmeno a), jde-li o následky úrazu zvláště těžké.

§ 9.

(1) Byl-li by odpočivný neb zaopatřovací požitky, ať podle tohoto zákona, ať podle všeobecně pro tu kterou kategorii zaměstnanců platných předpisů o odpočivných a zaopatřovacích požitcích vyměřen neb likvidován nesprávně částkou nižší, přísluší oprávněnému nárok na výplatu tohoto rozdílu pouze po dobu tří let od splatnosti nesprávně vyměřeného neb likvidovaného odpočivného neb zaopatřovacího požitku.

(2) Byl-li by naopak odpočivný neb zaopatřovací požitky přiznán neb likvidován neprávem neb částkou vyšší, smí se od příjemce požadovati vrácení částky, kterou přijal v dobré víře, pokud se týče takto vzniklý přeplatek sraziti z požitků nejvýše za uplynulou dobu tří let od splatnosti požitku. Toto ustanovení netýká se však dosavadních pravidel o drahotných požitcích, jakož i zvýšení pensí z doby po 28. říjnu 1918, které nebylo přiznáno úřady neb orgány oprávněnými k tomu podle platných československých předpisů, jež lze tedy požadovati a srazeti bezvýhradně.

§ 10.

Pokud nebude učiněno jiné opatření, zavádí se k úhradě výloh spojených s prováděním tohoto zákona 10% dávka z jízdného za osobní dopravu na drahách a 20% dávka z poplatků telefonních; školní a dělnické listky jsou od dávky osvobozeny. Podrobnosti budou upraveny vládním nařízením.

§ 11.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1925; provedením jeho, jež se ukládá všem členům vlády, nesmí býti nikdo zkrácen na svých dosavadních celkových požitcích, leda že by zkrácení vzniklo placením daně z příjmu, ustanovením odst. 2. §u 4 tohoto zákona, nebo proto, že požitky nebyly správně určeny.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Malypetr v. r.	Bečka v. r.
Novák v. r.	Dr. Franke v. r.
Habrman v. r.	Šrámek v. r.
Dr. Hodža v. r.	Dr. Dolanský v. r.
Stříbrný v. r.	Udržal v. r.
Dr. Beneš v. r.	Srba v. r.

Dr. Markovič v. r.,
též za ministra Dr. Kállaye.

288.

**Zákon ze dne 22. prosince 1924,
kterým se mění některé předpisy o zaopatřo-
vacích požitcích vojenských osob a pozůsta-
lých po nich.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Vojenské zaopatřovací požitky, jež nebyly vyměřeny podle pensijních základů platových stupňů, stanovených zákonem ze dne 20. prosince 1922, č. 394 Sb. z. a n., upravují se, s výjimkami v tomto zákoně uvedenými, na částky, které podle platných pravidel v tomto zákoně doplněných nebo pozměněných vyplývají z pensijních základů aktivních požitků služebních platných dne 1. ledna 1925.

(2) Stejným způsobem upraví se zaopatřovací požitky takových vojenských gážistů, kteří sice byli účastni platové úpravy podle zák. č. 394/1922 Sb. z. a n., ale byli přeloženi do výslužby před 1. lednem 1925.

§ 2.

(1) Příslušným platovým stupněm, podle něhož se nově upraví pensijní základna, jest rozuměti ten platový stupeň služného podle zák. č. 394/1922 Sb. z. a n., který odpovídá platovému stupni vzatému dosud za základ při výměře zaopatřovacích požitků.

(2) U vojenských gážistů zařazených do VIII. a vyšší hodnostní třídy, na něž se nevztahoval za doby jejich činné služby zákon ze dne 19. března 1920, č. 195 Sb. z. a n., a kteří ztrávili v aktivní službě v poslední hodnosti dobu delší, než činí lhůta stanovená pro postup do vyšších stupňů platových čl. I., § 1 zákona ze dne 19. února 1907, č. 34 ř. z., určí se příslušný platový stupeň podle doby ztrávené v poslední hodnosti a podle postupových lhůt v posléze citovaném zákoně uvedených.

(3) Ustanovení odst. 2 neplatí pro osoby, které v den uplynutí lhůty stanovené pro postup do vyššího platového stupně dokonaly 60. rok věku a dovršily 35. rok skutečné služby.

§ 3.

(1) Gážistům V. a vyšší hodnostní třídy bývalé rak.-uh. (rak. nebo uh.) armády, ježichž zaopatřovací nároky byly upraveny zákonem ze dne 19. března 1920, č. 194 Sb. z.